

WYDZIAŁ DYRYGENTURY, JAZZU I EDUKACJI MUZYCZNEJ

Nazwa modułu/przedmiotu: Anatomia i fizjologia aparatu głosowego		Kod przedmiotu: EA1-EM-PK/08
Nazwa jednostki prowadzącej moduł/przedmiot: Wydział Dyrygentury, Jazzu i Edukacji Muzycznej		Obowiązuje od roku akademickiego: 2022/2023
Nazwa kierunku: Edukacja artystyczna w zakresie sztuki muzycznej		
Forma studiów: Stacjonarne I st.	Profil kształcenia: ogólnoakademicki (A)	Status przedmiotu: obowiązkowy
Specjalność: Edukacja muzyczna		Rok/Liczba semestrów: I/2
Język modułu/przedmiotu polski	Forma zajęć: wykład	Wymiar zajęć: 30 godzin
Liczba punktów ECTS	Patrz: Program studiów kierunku Edukacja artystyczna w zakresie sztuki muzycznej	
Koordynator	prof. dr hab. Krzysztof Szydzisz	
Prowadzący zajęcia	prof. dr hab. Krzysztof Szydzisz	
Cele i założenia przedmiotu/modułu	Przyswojenie podstawowych wiadomości teoretycznych w zakresie anatomii, fizjologii, fonetyki i akustyki związanych z procesem kształcenia głosu	
Wymagania wstępne	Zakres wiedzy ogólnej (biologia, fizyka, jęz. polski) na poziomie średniego szkolnictwa ogólnokształcącego	
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Patrz: Tabela efektów uczenia się dla kierunku Edukacja artystyczna w zakresie sztuki muzycznej		
TREŚCI PROGRAMOWE PRZEDMIOTU		
Minimum programowe: 1. Wprowadzenie do przedmiotu - definicja emisji głosu - metodyka a metodologia - różnice między emisją głosu w mowie i śpiewie - proces powstawania głosu - koordynacja czynności głosotwórczych a jej brak - ogólna budowa aparatu głosotwórczego 2. Oddychanie - oddychanie wewnętrzne, zewnętrzne, statyczne, dynamiczne - zasadnicze typy oddychania (tory oddychania) - przepona (położenie, działanie) - mięśnie tłoczni brzusznej - antagonizm pracy mięśni - pojemność życiowa płuc - podparcie oddechowe - appoggio (znaczenie w mowie i śpiewie) 3. Fonacja - krtani (położenie i czynności) - najważniejsze chrząstki i mięśnie krtani (czynności) - więzadła a fałdy głosowe (położenie, budowa, długość, czynności) - teorie powstawania głosu - rodzaje atakowania tonu i zakończenia fonacji - rejestry głosowe 4. Rezonans - rezonator (charakterystyka) - rodzaje rezonansu i odpowiadające im rezonatory		

WYDZIAŁ DYRYGENTURY, JAZZU I EDUKACJI MUZYCZNEJ

<ul style="list-style-type: none">- nasada- maska- współzależność między rezonansem a rejestrem- tor głosowy- powstawanie samogłosek i spółgłosek <p>5. Brzmienie głosu ludzkiego</p> <ul style="list-style-type: none">- dźwięk, ton, szmer- obiektywne i subiektywne cechy dźwięku- formanty <p>6. Artykulacja</p> <ul style="list-style-type: none">- artykulacja fonetyczna i muzyczna, dykcja- narządy artykulacyjne ruchome i nieruchome- strefy artykulacyjne- podział głosek (klasyfikacja samogłosek i spółgłosek)- poliformizm- pozycja głosu w śpiewie- nosowanie <p>7. Znaczenie pól czuciowych w śpiewie (rozmieszczenie, znaczenie)</p> <p>8. Higiena głosu i słuchu - wskazania dotyczące ostrożnego obchodzenia się z głosem</p>		
Literatura	<p>Literatura podstawowa Sobierajska-Friedrich H., Uczymy się śpiewać, Warszawa 1963 Tafil-Klawe M., Klawe J., Biologiczne podstawy wokalizacji, (w:) Musica Varia, Wydawnictwo Uczelniane Akademii Muzycznej im. F. Nowowiejskiego, Bydgoszcz 2008 Tarasiewicz B., Mówię i śpiewam świadomie, Kraków 2003 Obrębowski A. (red.), Narząd głosu i jego znaczenie w komunikacji społecznej, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu, Poznań 2008 Zalesska-Kręcicka M., Kręcicki T., Wierzbicka E., Głos i jego zaburzenia, Zagadnienia higieny i emisji głosu, Wrocław 2004. Zaleski T., Aparat głosotwórczy a technika wokalna, W-wa 1968 Pawłowski Z., Podstawy foniatrii dla osób duchownych, aktorów, nauczycieli i prawników, Wydawnictwo Salezjańskie, Warszawa 2010.</p> <p>Literatura uzupełniająca Gałuszka I., Słynni śpiewacy operowi (Cechy psychosomatyczne), PWM Kraków 1991 Krassowski J. (red.), Higiena głosu śpiewaczego, Gdańsk 1990 Pawłowski Z., Foniometryczna diagnostyka wykonawstwa emisji głosu śpiewaczego i mówionego, Kraków 2005</p>	
Metody kształcenia	Wykład z prezentacjami multimedialnymi	
Metody weryfikacji efektów kształcenia	Po każdym semestrze przedmiot zaliczany jest z oceną i punktacją. Przedmiotem kolokwium jest sprawdzenie wiedzy studenta w zakresie tematyki objętej programem nauczania, znajomość i krytyczna ocena wybranej literatury przedmiotu. Zaliczenie z oceną (ocenę z przedmiotu stanowi średnia arytmetyczna sumy ocen uzyskanych z poszczególnych kolokwίων)	
Forma i warunki zaliczenia	Warunki zaliczenia przedstawiane są na pierwszych zajęciach. Forma: zaliczenie z oceną.	
Data	Kto modyfikował	Czego dotyczy modyfikacja
5.05.2022	as. Jarosław Ciechacki	dostosowanie do zmian w programie studiów
15.05.2021	prof. dr hab. Krzysztof Szydzisz	utworzenie sylabusu